

328

den 36.000 top kumaş üretiliyor ve bunların büyük kısmı Bitlis, Van, Erzurum, Diyarbakir, Elaziz, Erzincan, Antep gibi civar şehirlere satılıyordu. Buna karşılık ipliğin boyanabilmesi için gerekli olan boya Avrupa'dan ithal ediliyor, sabun ve diğer gerekli bazı maddeler ise Halep ve Antep'ten getirtiliyordu.

Ticarî hayatın gelişmesine paralel olarak Arapkir'in nüfusu da hayli artmıştır. Vital Cuinet, Arapkir kazasının altmış sekiz köyü bulunduğunu, toplam nüfusunun ise 58.540 müslüman, 10.967 hristiyan olmak üzere 69.507 olduğunu yazar. Ayrıca şehirde yirmi cami, bir tekke, altı medrese, on altısı müslümanlara ait otuz iki sıbyan mektebi, bir türbe, beş kilise, bir manastır, dört han, çeşme ve hamamların yer aldığını kaydeder. 1301 (1884) tarihli salnâme'ye göre kasabada 15.157 nüfus varken 1312 (1894) tarihinde 23.872 müslüman ve 7472 hristiyan olmak üzere toplam 31.344 nüfus bulunuyordu. Aynı tarihli salnâme'de Arapkir'de yirmi dokuz mahalle, seksen sekiz köy, 415 dükkân ve han, otuz beş cami ve mescid, otuz sekiz mektep, dört medrese, bir tekke, on bir kilise, dört hamam, 8911 bahçe ve arsa, otuz altı değirmen ve fabrika bulunduğu kaydedilmektedir.

I. Dünya Savaşı sırasında Arapkir büyük bir iktisadî sarsıntıya uğramış, sanayileşme durmuş, ziraî sahalar, bağ ve bahçeler harap olmuştur. Cumhuriyet döneminde de küçük bir kasaba halinde varlığını sürdürmüştür. 1935'te nüfusu 6810 olarak tesbit edilmiş, ancak Malatya, Elazığ ile yol bağlantıları, Cumhuriyet'in ilk dönemlerinde Sivas-Erzurum, Sivas-Malatya demiryollarının yakınından geçmesi gibi sebeplerle kısmî bir gelişme içerisine girmiştir. Fakat Arapkir'den önemli sayıda bir nüfus, iş için il merkeziyle büyük şehirlere göç etmiştir. Bundan dolayı nüfusu zaman zaman düşüş göstermiştir. 1927 sayımında 6782 olarak tesbit edilen kasaba nüfusu 1935'te 6810'a çıkmış, 1980'de ise 8630 olan nüfus 1985 sayımında 8531'e düşmüştür. İlçenin nüfusu ise 1980'de 22.634 iken 1985'te 21.194'e inmiştir.

Arapkir tarihî eser bakımından oldukça zengindir. Ancak bugün bunlardan pek azı ayakta. Kalesinden başka çoğu Eski Arapkir'de yer alan bu eserlerden XIV. yüzyılda yapıldığı sanılan Ulu-cami, aynı dönemde yapıldığı tahmin edilen hankah, yine Akkoyunlular dönemine tarihlenen ve Eski Arapkir'de Os-

man Paşa mahallesinde bulunan Yenî-cami ve 1694'te Câfer Paşa tarafından tamir ettirilen Câfer Paşa Camii (1817'de tekrar tamir görmüştür), İsaoglu mahallesinde bulunan Mirlivâ Ahmed Paşa Camii, 1816'da İstanbul gümrüğü emini ve saray kapucubaşlarından Gümrükçü Osman Paşa tarafından yaptırılan cami (BA, KK-Ruus, nr. 138, s. 339), Arapkir Çarşısı'ndaki Rakka Valisi Vezir Yûsuf Paşa'nın yaptırdığı Yûsuf Paşa Camii veya Emîr Yûsuf Camii (BA, KK-Ruus, nr. 24, s. 105), Şeyh Hasan Bey Camii, Mescidi, Medresesi ve Türbesi, Dergâh-ı Âlî kapucular kethüdâsı Mîrâhur Mehmed Ağa Camii, İspanakçı Mustafa Paşa Kütüphanesi olarak tanınan Molla Eyüp Camii, Osman Paşa mahallesindeki Osman Paşa Hamamı, İsaoglu mahallesinde 1806'da inşa ettirilmiş Çarşı Hamamı sayılabilir. Ayrıca Yeni Arapkir'de Çobanlı mahallesinde yer alan ve 1893'te yaptırılan Çobanlı Camii ve hemen yanındaki türbe, kubbesi yıkılmış olmakla birlikte halen ayakta kalan tarihî eserlerdendir.

Arapkir ilçesinin merkez bucağından başka Taşdelen (eskiden Mutmur) adlı bir bucağı daha vardır. Yüzölçümü 956 km² olan ilçenin 1985 sayımına göre nüfusu 21.194, nüfus yoğunluğu ise 22 idi.

BİBLİYOGRAFYA :

BA, TD, nr. 64, s. 671-713; nr. 998, s. 92-101; BA, KK-Ruus, nr. 24, s. 105, 277; nr. 27, s. 58; nr. 28, s. 3; nr. 32, s. 42; nr. 34, s. 456; nr. 138, s. 339; nr. 141, s. 29; İbn Bîbî, *Tevârih-i Âl-i Selcûk* (nşr. M. Th. Houtsma), Leiden 1902, IV, 210; Kâtib Çelebi, *Cihannümâ*, s. 624; Evliya Çelebi, *Seyahatnâme*, III, 215-216; Ch. Texier, *Asie Mineure*, Paris 1862, s. 589; Cuinet, II, 358-361; *Ma'mûretülâziz Vilâyeti Salnâmesi* (1301), s. 111, 123, 127-128; a.e. (1312), s. 120-121; a.e. (1325), s. 182-187; İ. Metin Kunt, *Sancaktan Eyâlete (1550-1650)*, İstanbul 1978, s. 130, 139; Besim Darkot, "Arapkir", *İA*, I, 553-554; M. Streck - [F. Taeschner], "Arapkir", *EI*² (İng.), I, 603.

YUSUF HALAÇOĞLU

ARAPKİRLİ HÜSEYİN AVNİ

(1864-1954)

Son devir din âlimi,
huzur dersleri mukarriri,
dersiâm.

Arapkir'in Hezenek mahallesinde doğdu (Ocak 1864). Babası, Arapkir ulemâsından Molla Hasan olarak tanınan Kara Mehmed oğlu Hasan Fehmi Efendi'dir. İlk tahsiline çok küçük yaşta babasından Kur'ân-ı Kerim, ilm-i hal, ahlâk

ve Arapça okuyarak başlayan Hüseyin Avni, Arapkir merkezindeki ibtidâî ve rüşdiyeyi bitirdi. Daha sonra Arapkir İspanakçızâde Medresesi'ne devam ederek müderris Mustafa Fevzi Efendi'den icâzet aldı (Temmuz 1886). Aynı yıl İstanbul'a gitti ve Beyazıt dersiâmlarından Bayburtlu Hüseyin Hüsnü Efendi ile Şeyhülislâm Bodrumlu Ömer Lütfi Efendi'nin derslerine devam ederek her ikisinden de icâzet aldı (4 Mart 1887).

Arapkirli Hüseyin Avni'nin sicil dosyasından belirlenen ilk resmî görevi, Üsküdar Toptaşı Askerî Rüşdiyesi'ndeki kavâid-i Osmâniyye ve imlâ muallimliğidir (4 Şubat 1887). Bu arada, Şeyhülislâm Üryanîzâde Ahmed Esad Efendi zamanında açılan ruûs imtihanında başarı göstermesi üzerine kendisine dersiâm unvanı verildi ve Beyazıt Camii'nde ders okutmaya başladı (1 Mayıs 1888). Tatil günleri de dahil olmak üzere aralıksız on üç yıl sürdürdüğü bu ders halkasına katılanlar arasından seksen beş talebe icâzet verdi ve bu başarısından dolayı padişah tarafından altın liyakat maddiyası ile taltif edildi (8 Ekim 1901). Beyazıt Camii'ndeki umuma açık derslerini yürüttüğü sırada Beşiktaş Askerî Rüşdiyesi'nde de Arapça muallimliği yaptı.

Hüseyin Avni ilk tedris faaliyetini icâzet vererek bitirdikten sonra ders verme işini yeni dersiâmlara bırakıp telifle meşgul olmak istemişse de talebelerinin ısrarı üzerine bu kararından vazgeçmiş ve Lâleli Camii'nde yeniden ders okutmaya başlamıştır. Bu ikinci dönem derslerine devam eden büyük bir talebe grubuna daha icâzet verdi; bu ilmî faaliyeti sebebiyle de nişân-ı Osmânî ile ödüllendirildi (1906). Ruûs imtihanına hazırlanan birçok müderris adayının kendisine başvurması üzerine Beyazıt Camii'nde 1902 yılında başlattığı özel dersleri de üç yıl kadar sürdürdü.

Hüseyin Avni Efendi Ders Vekâleti ve Meclis-i Mesâlih-i Talebe âzalığı, Fâtih Sahn Medresesi edebiyât-ı Arabiyye müderrisliği, Şûrâ-yı İlmiyye Encümeni âzalığı, İstilahât-ı İlmiyye Encümeni âzalığı, Dârü'l-hilâfeti'l-aliyye Medresesi'ne bağlı Medresetü'l-Mütehasssîn'in umum müdürlüğü ve aynı medrese ile Dârülfünûn-ı Osmânî Ulûm-ı Âliye Şubesi'nin ilm-i kelâm müderrisliği gibi önemli ilmî ve idarî görevlerde bulundu. 17 Ağustos 1918'de Dârü'l-hikmeti'l-İslâmiyye âzalığına, bir süre sonra reis vekilliğine (26 Eylül 1919) ve iki ay sonra da bu müessesenin reisliğine tayin edilen Arapkir-